

MOCIÓ 08/24: Retirada Llei de "Llibertat Educativa"

10 de maig de 2024

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL **més** Algemesí

Que el portaveu d'aquest grup municipal **Josep Antoni Bermúdez i Roses** presenta per a que siga debatuda i dictaminada per la Comissió Informativa, i tractada en plenari.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El passat 21 de març de 2024 es registrà per via de tramitació d'urgència la Proposició de Llei anomenada pels seus redactors com a "*Ley de Libertad Educativa*". Aquesta proposició comporta una modificació profunda del sistema educatiu valencià i, en concret, del tractament que hi rep la llengua pròpia i oficial dels valencians i valencianes. En realitat, atempta contra la llibertat de la societat valenciana a usar totes les llengües, perquè limita conscientment el seu coneixement.

El valencià, com la resta de llengües, no és sols un instrument de comunicació, no és com un telèfon mòbil, un simple instrument que tus pots canviar per altres amb més prestacions, és un patrimoni cultural secular que hem heretat i que estem obligats a salvaguardar-lo, perquè al capdavall és també un Patrimoni de la Humanitat, com és cadascuna de les llengües existents al planeta i les múltiples que en els darrers segles han desaparegut.

Però les llengües s'enforteixen o s'afebleixen depenent de les polítiques lingüístiques que s'executen i depenent de la percepció social que els seus parlants tinguen d'ella. La llengua històrica pròpia del nostre territori, una llengua compartida amb altres territoris més, la llengua que ens llegà Jaume I, no passa per un bon moment, i si nosaltres no la mimem i conservem ningú més ho farà. L'escola té un paper fonamental en eixa percepció i preservació. La llibertat educativa no pot consistir en afeblir la llengua més feble per raons històriques. Ningú designaria com a "llibertat

d'aparcar" una llei que reduirà les places d'aparcaments per a persones amb mobilitat reduïda amb l'argument que cadascú pot escollir lliurement on aparcar i que ningú ha de tindre privilegis. Si les persones amb mobilitat reduïda poden són els que més prop poden aparcar dels edificis públics és per la senzilla raó perquè, en temes de mobilitat, són d'entrada els menys afavorits, i no per això la resta considerem que se'ns restringisca la nostra llibertat d'aparcar. Però en temes de llengua sí. Ningú sent atacada la seua llibertat per ser obligatori l'ensenyament d'una llengua estrangera, però sí, si per raons socials i històriques s'aprova l'existència d'una assignatura de valencià o del valencià com a llengua vehicular d'altres assignatures.

La negativa repercussió d'aquesta llei per al valencià és tal que el propi òrgan estatutari que s'encarrega de vetllar per la salut de la nostra llengua és clar al respecte. L'**Acadèmia Valenciana de la Llengua** ha expressat una «gran preocupació» davant la proposició de llei de llibertat educativa que estan impulsant els partits del Consell, **PP** i **Vox**, degut a la «situació d'inferioritat en la qual quedaria el valencià en el cas que s'aprovara» l'esmentada llei.

La institució normativa del valencià «discrepa» d'aquesta llei i sol·licita «un esforç als responsables polítics i a tots els actors de l'àmbit educatiu per a propiciar **un procés reflexiu i de diàleg**, com també demanen altres institucions, que ajude a fer possible la plena normalització del valencià a l'escola». Amb aquest objectiu, l'AVL ofereix la seua col·laboració «en benefici del valencià, el nostre senyal d'identitat més important i un dels ciments del nostre autogovern».

Però el més que resulta més curiós de tot és l'ús del concepte de llibertat per a designar una llei que en realitat el que fa és pervertir tal terme. De fet els pressupòsits d'aquesta llei, van contra els principis bàsics que fan possible l'educació en una societat autènticament lliure, malgrat que el seu no indique el contrari per:

A) Fomentar el desconeixement és contrari a la llibertat

1. La Proposició de Llei està elaborada des d'una òptica polititzada allunyada de qualsevol postulat pedagògic. Persegueix una funció d'eslògan polític i, de fet, no incorpora ni una sola línia d'argumentació pedagògica en un element tan transcendental com l'aprenentatge de llengües de l'alumnat valencià. Tampoc es preveuen més recursos educatius, sinó més aviat el contrari.

2. La Llei d'ús i ensenyament del valencià, que es va aprovar l'any 1983, va aconseguir el consens de tots els grups polítics valencians. Un consens que comportava unificar tots els esforços per a recuperar la nostra llengua en tots els àmbits.
3. El projecte de llei va en contra de les resolucions del Tribunal Constitucional. D'acord amb el que va expressar el Tribunal Constitucional (STC 337/1994), la Constitució espanyola no reconeix el dret dels pares o de l'alumnat a elegir la llengua de l'ensenyament i va avalar que és l'administració competent qui regula el sistema de llengües vehiculars.
4. No és cert que fins ara, amb el sistema regulat per la Llei 4/2018, s'haja negat a les famílies la possibilitat de participar en el pla lingüístic del seu centre. De fet, els pares i les mares participen, juntament amb els especialistes, en totes les qüestions relacionades amb l'organització de les llengües a les aules. És el Consell Escolar del centre, on estan representades les famílies, el que ha d'aprovar el projecte lingüístic de cada centre (PLC). Aquest necessita 2/3 dels membres amb vot favorable per a poder ser aprovat; per tant, les famílies són element clau per la seua aprovació. I aquesta aprovació comporta un acord entre el professorat i les famílies i reforça la seua validesa pedagògica.
5. El criteri de lliure elecció és absolutament parcial i, per tant, fal·laç. Per al PP-VOX la llibertat lingüística és, estrictament, llibertat per a no estudiar en valencià. A centenars de milers de valencians i valencianes se'ls prohibirà *de facto* estudiar en la llengua base valencià encara que ho demanen, amb l'agreujant que la restricció s'aplica sobre el model que més capacitació plurilingüe genera en l'alumnat.
6. En la proposició de llei, sota la bandera de la llibertat en educació, el legislador dona empara a la intolerància, al rebuig i als prejudicis cap a la llengua pròpia i històrica de valencians i valencianes. La Conselleria d'Educació hauria de vetlar pel dret de l'alumnat a ser educat en llibertat, independentment de les conviccions dels pares i de les mares. És la llei de la confrontació educativa.

B) Les llengües cooficials no són llengües en igualtat de condicions reals ni legals.

1. La proposta normativa no preveu cap mesura que compense la delicada situació sociolingüística en què es troba el valencià, sinó just el contrari.
2. La proposta legislativa es fonamenta en una tesi de partida falsa: no hi ha dades ni

estudis que avalen la suposada minorització del castellà. És absolutament fals que la llengua castellana es trobe en situació de minorització, en perill de desaparèixer. Les enquestes de coneixement i ús del valencià realitzades per l'administració en les edicions successives (l'última, amb dades de l'any 2021) mostren dels anys huitanta ençà un augment constant del percentatge de valencianes i valencians que declaren que tenen com a llengua familiar i d'ús habitual el castellà, fins a superar el 60% en l'última mostra.

3. Les enquestes i els informes mostren que la població educada en valencià no manifesta cap deficiència en el coneixement del castellà, cosa que sí que ocorre en sentit contrari. Ben al contrari, l'alumnat que estudia en valencià com a llengua vehicular mostra un major coneixement tant de valencià com de castellà, i també més facilitat per a aprendre, almenys, una tercera llengua estrangera.

C) La competència comunicativa no està garantida en les dues llengües

1. L'objectiu fonamental de la LUEV, és a dir, el dret de l'alumnat a assolir la mateixa competència en les dues llengües oficials, que hauria d'orientar qualsevol disseny de la política educativa valenciana, no s'ha pres en consideració en la redacció d'aquest projecte de llei. Ni tan sols es fa referència als nivells de competència comunicativa que haurà d'assolir l'alumnat en acabar les diferents etapes educatives en les diverses llengües del currículum.

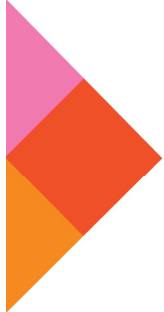
D) En la pràctica es nega i desincentiva la possibilitat de dependre valencià a les zones de predomini lingüístic castellà

1. La proposició de llei redueix al mínim la presència del valencià als municipis englobats en la zona de predomini lingüístic castellà en la LUEV. En la pràctica, se'ls impedeix la possibilitat d'aconseguir a través del sistema educatiu públic una competència comunicativa suficient en la pròpia i oficial a tot el territori valencià.

E) Instrument de discòrdia i segregació entre valencians i valencianes:

1. La llei comporta tornar a segregar l'alumnat com ja passava abans de la llei

4/2018. D'una banda, es divideix les famílies valencianes segons la llengua vehicular sense cap criteri pedagògic; i d'altra, es fomenta la creació de guetos lingüístics. A més, la llei pot generar una confrontació artificial entre famílies amb l'objecte de generar conflicte polític, de manera que el partidisme substitueix l'aprenentatge com a objectiu bàsic legislatiu.

2. La politització com a factor central d'elecció comporta que cada any les unitats de primer cicle d'Infantil trien de nou la llengua vehicular, el que es traduirà en una mena de sistema caòtic amb diferents models lingüístics funcionant en un mateix centre. I això impedirà compartir materials (com ara Xarxa Llibres) o qualsevol treball de cicle o de centre.
3. És una llei d'enfrontament entre famílies que estableix una mena de referèndums per Internet sense garanties democràtiques, on l'opinió d'una sola família pot decantar la imposició d'un model lingüístic a moltes altres durant tota l'escolarització, sense seguir cap criteri pedagògic i sense tenir en compte la participació dels especialistes docents del centre.
4. S'obliga les famílies a matricular els seus fills i filles sense conèixer el programa lingüístic que finalment cursaran. El fet és especialment greu, perquè s'imposa sense coneixement de les famílies un model que, a més, no té cap garantia educativa.

F) La llei no és sols educativa, està concebuda també com un instrument de persecució política

1. Es prohibeix la normalització lingüística, concepte bàsic de la legislació europea en matèria de llengües minoritzades. La llei preveu la persecució dels membres de la comunitat educativa que apliquen preceptes bàsics presents en resolucions de les institucions europees en aquesta matèria, i es dota la Inspecció Educativa de competències de policia lingüística. És una legislació repressiva i antieuropeista.

Per tot això proposem la següent

MOCIÓ

1. Atenent que la proposta legislativa de la Generalitat entra en un procés de contraplanificació lingüística, previsiblement el més greu que s'ha conegut en democràcia, l'Ajuntament d'Algemesí sol·licita que es retire la Proposició de Llei per la qual es regula la "llibertat educativa".
2. L'Ajuntament d'Algemesí insta a millorar la proposta legislativa anterior del 2018 amb criteris pedagògics i amb l'aval de les universitats públiques valencianes i la resta d'institucions acadèmiques. Una proposta que faça lliure lingüísticament l'alumnat valencià; entesa la llibertat lingüística des de l'òptica de la ciència i del coneixement, des de la garantia d'assolir la competència lingüística en les llengües del currículum. Es tracta de substituir la llibertat en el desconeixement per la llibertat en el coneixement. La màxima formació lingüística comporta la màxima llibertat lingüística, en assegurar que es puga triar una llengua o altra perquè realment se'n té el domini suficient per a fer-ho.
3. L'Ajuntament d'Algemesí sol·licita que els presents acords siguen remesos als grups polítics de la FVMP, als grups parlamentaris amb representació a Les Corts Valencianes, a la Conselleria d'Educació, Universitats i Ocupació de la Generalitat Valenciana i a la Presidència de la Generalitat.

Josep Bermúdez

Portaveu del grup municipal

més Algemesí

